

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

13 maart 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse
Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds,
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005**

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel en opzet van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clause van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde 'gemengde' karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep 'gemengde verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, §1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat zij in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Politieke gegevens

Congo werd in 1960 onafhankelijk. Op 24 november 1965 greep generaal Mobutu de macht en in 1967 werd het parlement ontbonden en werd de eenheidspartij *Mouvement pour la Révolution* (MPR) opgericht. In 1971 gaf Mobutu zijn land de naam 'Zaïre' en startte hij zijn authenticiteitspolitiek. Door de economische aftakeling van het land en onder druk van de omwentelingen in Oost-Europa, kondigde Mobutu in 1990 het einde van zijn autocratisch bewind aan. Hij ontvouwde een programma voor de omvorming naar een meerpartijenstelsel, maar dat programma kwam zeer langzaam op gang. Hoewel eind 1993 een parlement met afgevaardigden van

meerdere partijen aantrad, bleek in de praktijk niets te veranderen. In 1997 werd Mobutu verdreven. Dertig jaar Mobutu-bewind had het land geruïneerd.

Laurent-Désiré Kabila werd de nieuwe president. Bij zijn aantreden besloot hij de grondwet aan te passen. Door die grondwetswijziging kreeg de president de volledige controle over de wetgevende en de uitvoerende macht en over het leger. Hij beloofde verstrekende verbeteringen op het vlak van mensenrechten, economie en staatsinrichting en hij presenteerde een democratiseringsprogramma dat moest leiden naar democratische verkiezingen in april 1999. Algauw ontpopte hij zich echter als een autoritair en grillig leider. De democratische oppositie onder leiding van Etienne Tshisekedi werd het zwijgen opgelegd. Het op economisch herstel gericht beleid kwam niet van de grond, politieke vrijheden werden niet hersteld, een politieke opening naar partijen en groeperingen bleef uit, de verkiezingen werden voor onbepaalde tijd uitgesteld en de belangrijke etnische problemen in het oosten van het land werden niet opgelost. Daardoor verloor Kabila het vertrouwen van de bevolking en van de internationale gemeenschap. Hij kwam ook in conflict met zijn bondgenoten, wat leidde tot een oorlog met Rwanda en Uganda.

In januari 2001 werd Kabila vermoord. Zijn zoon Joseph volgde hem op. In december 2002 maakte het politiek akkoord van Pretoria officieel een einde aan de oorlog. De nieuwe president kwam met de oppositiepartijen en de twee belangrijkste rebellen-groeperingen overeen dat hij twee jaar aan het hoofd van een overgangsregering zou staan en dat daarna presidents- en parlementsverkiezingen zouden plaatsvinden. Kabila kreeg vier vice-presidenten naast zich die in juli 2003 de eed aflegden. Zij beloofden daarbij het vredesakkoord te respecteren en de eenheid en de ondeelbaarheid van het land te behouden. De regering wilde overal de rust herstellen, een nieuw leger samenstellen en ervoor zorgen dat Congo een gerechtelijk apparaat krijgt dat degelijk functioneert en dat kordater kan optreden tegen corruptie, belasting-fraude, cliëntelisme en elke vorm van straffeloosheid. Ten slotte moeten degenen die zich schuldig gemaakt hebben aan oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid, hun verdiende straf krijgen.

In maart en juni 2004 waren er berichten over pogingen tot staatsgreep, alhoewel twijfel bestond over hun echtheid. Begin juni 2004 werd de stad Bukavu in Zuid-Kivu ingenomen door rebellen van de *Rassemblement Congolais pour la Démocratie* (RCD).

In augustus 2004 schortte de RCD-Goma, de door Rwanda gesteunde rebellenbeweging, haar deelname aan de overgangsregering op. Die beslissing kwam er na de moord op Congolese Tutsi's in een Burundees vluchtelingenkamp.

Begin januari 2005 voerde president Kabila een grondige regeringswijziging door. Liefst negen ministers werden de laan uitgestuurd. Zes onder hen waren trouwens in november 2004 al geschorst als gevolg van een onderzoek naar ernstige corruptie.

In mei 2005 nam het parlement het voorontwerp van nieuwe grondwet aan. De grondwet moet het evenwicht herstellen. De president wordt via algemene verkiezingen verkozen voor een mandaat van vijf jaar dat éénmaal kan verlengd worden. Hij benoemt de premier die uit de parlementaire meerderheid komt. De regering bepaalt samen met de president het beleid van het land. De ordonnances van de president worden mede ondertekend door de premier. De president kan de nationale assemblee ontbinden maar alleen in geval van een ernstige crisis tussen de assemblee en de regering. Moties van censuur of van wantrouwen worden aangenomen met een absolute meerderheid. De president zit niet langer de hoge raad van de magistratuur voor en hij staat niet langer garant voor de onafhankelijkheid van de justitie. De gerechtshoven en de burgerlijke en militaire rechtbanken worden onder de controle van het hof van cassatie geplaatst. Ten slotte wordt na drie jaar het aantal provincies verhoogd tot 26.

Het mandaat van de overgangsregering zou normaal eind juni 2005 aflopen met de organisatie van presidents- en parlementsverkiezingen. De verkiezingen werden evenwel uitgesteld.

Op 18 december 2005 werd een referendum gehouden over een nieuwe grondwet. Ongeveer 62% van de ruim 25 miljoen geregistreerde kiezers bracht zijn stem uit. Liefst 84,31% van de kiezers bracht een ja-stem uit. De goedkeuring van de grondwet moet het pad effenen voor een reeks verkiezingen die op 30 juni 2006 moet afgerond zijn.

Economische en sociale gegevens

De macro-economische situatie van het land vertoont al vanaf de jaren zestig tekenen van achteruitgang. Vanaf 1990 verslechterde de toestand als gevolg van voortdurende politieke crises, maatschappelijke onrust en wijdverbreide corruptie. Ondanks een aan-

zienlijk economisch potentieel was het bruto binnenlands product (BBP) zeer laag. De fiscale problemen waren groot en de overheidsinkomsten daalden. Overheidsinvesteringen ontbraken nagenoeg totaal en vrijwel alle staatsbedrijven gingen failliet of verkeerden in grote moeilijkheden. De economische toestand is sinds 1998 ook verslechterd door het slechte beleid van de regering. De economische productie lag lager dan in 1960. Congo is één van de armste landen van Afrika geworden.

Volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) kende de economie in 2002, na 13 jaar ononderbroken achteruitgang, opnieuw een groei met 3%. De inflatie bedroeg 15% tegenover 135% eind 2001 en 511% eind 2000. De belastingontvangsten stegen tot 7,9% van het BBP en de overheidsuitgaven bereikten 8,9% van het BBP. Het deficit op de lopende rekening van de betalingsbalans werd omgezet in een surplus, vooral dankzij de stijging van de diamantexport na de opheffing van het uitvoermonopolie. In september 2002 kende de Club van Parijs Congo een uitzonderlijk gunstige schuldverlichting toe. Het IMF prees de regering voor de doorgevoerde structurele hervormingen, onder meer de eenmaking van de verschillende wisselkoersen, de liberalisering van de prijzen, de terugkeer naar normale budgettaire procedures en het verlenen van autonomie aan de centrale bank. Ook in 2003 was er een groei van 5% en voor de komende jaren worden nog hogere groeicijfers verwacht. Toch zijn de gevolgen van die groei nauwelijks zichtbaar. Bovendien zet het gebrek aan transportmogelijkheden een rem op het economische herstel.

In het 'State of Food Insecurity Report', dat de Wereldvoedselorganisatie van de Verenigde Naties (FAO) in november 2003 publiceerde en dat gegevens bevat over chronische ondervoeding, stond Congo voor de periode 1999-2001 op de eerste plaats. 75% van de bevolking is ondervoed tegenover 31% in de periode 1990-1992.

Het onderwijssysteem is in slechte staat. De middelen die de overheid ter beschikking stelt, zijn fel gedaald en de leraren worden niet betaald. Steeds minder kinderen gaan naar school. Ook in de gezondheidszorg zijn de overheidsbestedingen teruggelopen. Ziekenhuizen draaien praktisch op vrijwilligers en patiënten moeten vaak zelf in hun medicijnen voorzien. Congo heeft ook af te rekenen met aids en het Ebola-virus.

Congo bekleedt een weinig benijdenswaardige 167e plaats op de *Human Development Index* 2005 van de Verenigde Naties.

Mensenrechten

Congo is partij bij de belangrijkste internationale verdragen inzake de bescherming van de mensenrechten, zoals het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten, het Internationaal Verdrag inzake Economische, Sociale en Culturele Rechten, het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie tegen vrouwen, het Verdrag en het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, de verdragen van Genève inzake het oorlogsrecht en het Afrikaans Handvest voor de rechten van de mens en de volken. Congo is ook partij bij het Verdrag met betrekking tot de specifieke aspecten van de vluchtelingenproblematiek in Afrika.

In de grondwet wordt de onschendbaarheid van vrijheden en fundamentele mensenrechten gewaarborgd. Op 15 april 2003 kondigde president Kabila een amnestiewet af voor misdaden die begaan werden tussen 2 augustus 1998 en 4 april 2003. Oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid werden daarbij uitgesloten.

Amnesty International (AI) zegt in zijn rapport 2005 dat de overgangsregering slechts een kleine vooruitgang boekte op het vlak van wetten en hervormingen die moeten zorgen voor veiligheid en respect voor de mensenrechten. De regering slaagde er niet in om de toestand in het oosten van het land onder controle te krijgen. Gewapende groepen oefenen er de facto controle uit. Onveiligheid, etnische spanningen en mensenrechtenschendingen met inbegrip van wederrechtelijke executies, verkrachtingen, folteringen en inzetten van kindsoldaten, zijn er schering en inslag.

Nog volgens AI vinden regelmatig willekeurige arrestaties plaats en worden de gearresteerden zonder vorm van proces voor lange tijd opgesloten. Daarbij zijn folteringen niet uitgesloten. In 2004 werden minstens 27 mensen ter dood veroordeeld, maar er werden geen executies uitgevoerd.

In oktober 2004 sloot de regering een samenwerkingsakkoord met het Internationaal Strafhof waarbij het Internationaal Strafhof de toelating kreeg om een onderzoek in te stellen naar oorlogsmisdrijven

en misdrijven tegen de menselijkheid. Het Strafhof richtte zich in eerste instantie op Ituri.

Eind 2004 waren 2,3 miljoen burgers op de vlucht, vooral in Oost-Congo. Velen onder hen werd humanitaire hulp ontzegd. De overheid slaagde er niet in om de veiligheid van teruggekeerde vluchtelingen te waarborgen.

Buitenlands beleid

Bij de vijf jaar aanslepende burgeroorlog waren heel wat buurlanden van Congo betrokken. President Kabila wil de relaties met die buurlanden verbeteren op voorwaarde dat iedereen zijn verantwoordelijkheid erkent en de schade vergoedt.

Op 24 februari 2002 nam de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties (VN) een resolutie aan die het sturen van een vredesmacht (*Mission de l'Organisation des Nations Unies en RD Congo – MONUC*) mogelijk maakte.

Op 12 november 2005 ondertekenden de Europese Unie (EU) en Congo een akkoord waarbij € 80 miljoen toegekend wordt in het kader van het gezondheidsprogramma van het 9e Europese ontwikkelingsfonds (PS9FED). Eind december 2005 stemde de Congolese regering ermee in dat de EU zou instaan voor de betaling van de soldij van de militairen.

Samenwerking met Vlaanderen en België

België is steeds prominent aanwezig geweest in Congo, maar de relaties waren niet altijd optimaal. België steunt het vredes- en democratiseringsproces. Het verleent politieke en diplomatieke steun en werkt aan de uitbouw van een ver doorgedreven vorm van samenwerking. Samenwerkingsprogramma's werden uitgebreid van traditionele gebieden als gezondheidszorg en onderwijs naar de hervorming van het openbaar ambt, het leger, de politie en de justitie en naar de sanering van de overheidsfinanciën en de economie. België zal Congo ook ondersteunen bij de organisatie van de verkiezingen.

In februari 2004 bracht president Kabila een bezoek aan België. Hij riep het bedrijfsleven op om terug te keren naar Congo en garandeerde de fysieke en juridische veiligheid van Belgische bedrijven. Begin mei 2004 besliste de nationale Delcredere dienst dat ondernemingen die naar Congo exporteren zich,

voor het eerst sinds het begin van de jaren tachtig, opnieuw kunnen laten verzekeren voor commerciële en politieke risico's.

In december 2004 stelde België € 1,85 miljoen ter beschikking voor de heraanleg en de modernisering van de spoorwegbrug van Niemba in de provincie Katanga en in april 2005 ondertekenden België en Congo een samenwerkingsakkoord waarbij geld vrijgemaakt wordt voor de samenwerking tussen de havens van Antwerpen en Brussel en die van respectievelijk Matadi en Kinshasa.

België verhoogt ook zijn inspanningen om het Congolese leger op te leiden. Belgische militairen zorgen voor de opleiding van Congolese kaders terwijl genietroepen helpen bij de heropbouw van de infrastructuur in Kinshasa en Kamina.

Handel tussen Vlaanderen/België en Congo

Jaar	Belgische uitvoer (in miljoen €)	Vlaamse uitvoer (in miljoen €)	Belgische invoer (in miljoen €)
2002	217,3	86,6	1.059,7
2003	127,3	88,9	606,5
2004	145,7	104,9	465,9

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

3. Ontstaan van de overeenkomst

Congo behoort tot de minst ontwikkelde landen (de zogenaamde MO-landen). De *United Nations Conference on Trade and Development* (UNCTAD) nam het initiatief om investeringsverdragen tussen MO-landen onderling of tussen MO-landen en geïndustrialiseerde landen te vergemakkelijken door deze te groeperen en te laten plaatsvinden in één locatie. Aldus wordt het 'economisch profiel' van die MO-landen beter en sneller beklemtoond. Tijdens een evaluatie- en programmatievergadering d.d. 4 december 2000 nam de werkgroep 'bilaterale investeringsverdragen' het UNCTAD-voorstel aan om met die landen onderhandelingen te starten op basis van de BLEU-typetekst.

Van 2 tot en met 6 februari 2004 vonden in Brussel onderhandelingen plaats met Congo, Madagaskar

en Mauritanië. De ontwerpovereenkomst tussen de BLEU en de Democratische Republiek Congo werd op 5 februari 2004 geparafeerd. Congo staat op de lijst van landen waaraan, volgens afspraak, voorrang zou verleend worden voor het sluiten van investeringsakkoorden.

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET CONGO

1. Inhoud van de overeenkomst

De BLEU-typetekst

De leden van de BLEU keurden een tekst goed die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse Regering die typetekst aanvaard. Sinds 2002 zijn milieu- en sociale clausules opgenomen in de typetekst.

Die zogenaamde BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat. Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen.

De bescherming vindt men terug in de artikelen 3, 4 en 7 tot en met 9. Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie terwijl artikel 4 stelt dat de investeerders de behandeling genieten van meest begunstigde natie. Die behandeling sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 5 stelt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die een hoge graad van milieubescherming biedt en dat zij die wetgeving stelselmatig moeten verbeteren.

Artikel 6 bepaalt dat de overeenkomstsluitende partijen dienen te streven naar een wetgeving die arbeidsnormen vastlegt in overeenstemming met de internationaal erkende rechten van werknemers en naar een verbetering van die normen.

Artikel 7 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de overeenkomstslui-

tende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade als gevolg van oorlog en geweld.

Artikel 8 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 9 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

Artikel 10 stelt dat wanneer een vraagstuk betreffende investeringen geregeld wordt bij de overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene overeenkomstsluitende partij, dan wel bij internationale overeenkomsten, de investeerders van de andere partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

In artikel 11 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 12 en 13 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen betreffende de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

De overeenkomstsluitende partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen. Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 12 dat het geschil, naar keuze van de investeerder, voorgelegd wordt aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de staat waar de investering gedaan werd, hetzij aan internationale arbitrage. Elke partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming. Zij houdt in dat de partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken. De uitspraken

van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 13 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Die twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Artikel 14 stelt de investeringen die aan de overeenkomst voorafgegaan zijn, gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 15 bepaalt de inwerkingtreding en de duur van de overeenkomst. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging, in werking. Zij blijft van kracht gedurende een termijn van tien jaar, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt.

Afwijkingen van de BLEU-typetekst

Er werd onderhandeld op basis van de BLEU-typetekst. De sociale- en milieuclausules werden integraal aanvaard. De afwijkingen op de BLEU-typetekst worden hierna toegelicht. De meeste verschillen zijn slechts vormelijk.

In de preambule wensten de Congolezen twee extra paragrafen op te nemen.

Aan de gebruikelijke definitie van de term investeerders wordt in artikel 1.1.a en b toegevoegd dat investeerders diegene zijn die “investeringen doen op het grondgebied van één van de overeenkomstsluitende partijen”.

In artikel 1.4 werden twee afzonderlijke definities gebruikt om enerzijds het grondgebied van het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg en anderzijds het grondgebied van de Democratische Republiek Congo te omschrijven.

In de titel van artikel 2 werd “en toelating” (van investeringen) toegevoegd. De titel luidt nu “bevordering en toelating van investeringen”.

In artikel 2 werden twee bijkomende leden opgenomen en artikel 2.1 van de BLEU-typetekst werd vervangen door een bepaling uit de Congolese tekst. Het betreft het scheppen van extra gunstige voorwaarden en het toelaten van investeringen op het grondgebied.

De toegevoegde bepalingen zijn vervat in artikel 2.2 en 2.4. Artikel 2.2 vermeldt dat om de wederzijdse stroom van investeringen aan te moedigen, partijen elkaar dienen te informeren over de investeringsmogelijkheden op hun grondgebied.

Aan artikel 2.2 van de BLEU-typetekst – artikel 2.4 van deze BLEU-overeenkomst – werd een punt van Congo toegevoegd over het inzetten van personeel en gezinsleden.

Artikel 4.2 over nationale behandeling en meest begunstigde natie, werd anders geformuleerd.

Artikel 7 kreeg als titel “onteigening en vergoeding voor schade en verlies” in de plaats van “ontnemings- en eigendomsbeperking”.

In artikel 8.1 werd na de term “uitkeringen” “binnen en buiten haar grondgebied” toegevoegd.

Congo wilde in artikel 9.1 aangeven dat de bedoelde overeenkomstsluitende partij of de bedoelde openbare instelling nationaal of internationaal kan zijn.

De artikelen 10 en 11 van de BLEU-typetekst werden samengevoegd in een artikel 10 “toepassing van andere verplichtingen”.

In artikel 11.3 werd de Kamer van Koophandel in Stockholm weggelaten als arbitrageorgaan.

In artikel 12.2 werd een termijn van zes maanden bepaald voor het regelen van een geschil rond de uitlegging of toepassing van de overeenkomst.

In artikel 12.5 werd toegevoegd dat het scheidsrecht kan beslissen over de verdeling van de gerechtskosten.

Artikel 13 bepaalt dat de overeenkomst niet van toepassing is op geschillen die reeds bestonden vóór de inwerkingtreding.

In artikel 14 staat dat de overeenkomst ten minste één jaar voor het verstrijken van de geldigheidstermijn moet opgezegd worden in plaats van zes maanden.

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 14 september 2005 sluit de SERV zich aan bij het ontwerp van regeringsbeslissing.

In zijn advies d.d. 20 december 2005 merkt de Raad van State op dat het raadzaam is om ook de Franse tekst voor te leggen aan de leden van het Vlaams Parlement. Alhoewel het juridisch niet verplicht is, legt de Vlaamse Regering, naast de Nederlandse tekst, steeds de versie voor die in geval van geschil over de interpretatie en de toepassing van de overeenkomst, zal gehanteerd worden. In dit geval worden de Nederlandse en de Franse tekst voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Democratische Republiek Congo, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,

ondertekend in Kinshasa op 17 februari 2005, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 17 februari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Fientje MOERMAN

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS
